

Απορρίπτονται: «Νά μαθαίνουν γραμμάτα»... «Ο εύφους Γερμανός»... «Ανέκδοτον του Όμέρου»... «Φραγκίσκος Α΄»... «Νέα και περιεργα»... «Έλαφος και άμπελος και το «Παρήκοον παιδίον»... «Ερρίκος ο Α΄» κλ. όλα γνωστά ή ακατάλληλα.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οδδέν ψευδώνυμον δημοσιεύεται ή αναναρθται άν δέν συνοδεύεται υπό του δικαιώματος φρ. 1. Τα έγκρινόμενα ή ανανεοόμενα λοχούν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1910. Όσα συνοδεύονται από α. άνήκουν εις άγρία, και όλα από κ. εις κοίτσια.]

Νέα Ψευδώνυμα: Φαναριώτης. α. (Χ.Τ.) Μούσιος του Αβέρωφ, α. (Μ.Σ.) Αίγειος, α. (Α.Κ.) Θριαμβεύουσα Ελλάς, κ. (Α.Μ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Οδδένία πρότασις δημοσιεύεται, εάν δέν συνοδεύεται υπό του άντιτίμου ως 25ς. Διά τας πρότας τρείς πρότασις λεπτά 25ς. Διά τας έπι πλέον του αυτού φύλλου, 5 λεπτά ή λέξεις. Προστέινουν μόνον οι έγοντες ψευδώνυμον λοχούν διά τό έτος τουτο, προς τούς έγοντας ψευδώνυμον έπίσης λοχούν διά τό έτος τουτο. Πρότασις με όνόματα, ή με ψευδώνυμα καθηρημένα, δέν δημοσιεύονται. — Ό έντος παρενθέσεως αριθμός σημαίνει πόσα τετράδια δέν ανταπέδωκεν εις έτι ό κοίτσιαν.]

Μικρά Μυστικά επιθυμούν νάνταλλάξουν: ή Φιλέημος Τριγών (0) με Αιδερίαν Έλληνοπούλαν, Ασυκόν Τριαντάφυλλον, Κυθηραϊκήν Αόγην — ό Γέρος του Μωριά (0) με Ατλαντικόν, Κεφαλληνιακήν Αύραν, Αιγυπτίαν Βασιλοπούλα — τό Φτερούγιμα Έλιπίδος (0) με Δεκό Τριαντάφυλλο, Φουναρέλλαν του Βύρωνος, Ποθητήν Κωνσταντινούπολιν, Ρυολέτιον, Μασκάτ, Αριδολούριδο — ό Καβο-Φονιάς (0) με Αγωνίαν Έθνομάρτυρος, Έγγονον Αυτοκράτορος, Αθανάσιον Διάκον.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ

Από την Εύφημον Μνείαν (με [7ε] εις έκαστον) εις τ' Αποτέλεσμα του Διαγωνισμού των Δευκων Λέξεων, παρελείφθησαν εκ παραδρομής οι κατωτέρω λύται, εκ των εύράντων 6—7 λέξεις:

Πονεμένη Ψυχή, Ερρίκος της Ναβάρας, Γλυκοχάραμα, Τ. Σ. Τριάντης, Ασροναυπούλα, Δαφροστεφής Σημαία, Μακεδονική Έλλης, Πειραχτή Νεοαιδούλα, Φίλεργος Ηγεμονίς, Χαιρετισμός της Ηλιογέννητης, Ελεύθερος Έλλη, Μυροβόλος Ίτιά, Έλληνική Ένότης, Δωδοναίος, Χαρά των Έλλήνων, Κωνσ. Γαβρηλίδης, Χαρίμβος της Ορθοδοξίας, Του πόνου του Χαμόγελου, Σανθός Ισπάτης, Φραγκ. Τζουλάτης.

Η Διάπλασις αστάζεται τούς φίλους της: Παλιόριαν (που δέν ειμπορεί να περιγράψη την χαράν της, όταν σχολάζη από τό σχολειόν και βλέπει την Διάπλαιν εις τό γραφεϊόν της!) Μακεδονισσαν (τετράδια έστεϊλα) Χαράν των Γονέων (αυτά θα γίνου... πριν πέρη ό κομήτης!) Κομήτην του Χάλλεϋ (διά κάθε Διαγωνισμόν Λύσεων χρειάζονται 17—18 λυσόχαρτα, ώστε από τα 20 που περιέχει κάθε φάκελλος, περισσεύουν δύο-τρια) Σκότος (τό αριθμητικόν Παίγιον, θα χρησιμοποιηθή τό άλλο θέλει εικόνα) Αδφνης Κλωνάρι (έστεϊλα) Ασροναυπούλαν (φαντάζομαι τι άραϊος που θα ήτο αυτός ό περίπατος) Ζιχά-Χανούμ (έστεϊλα) Ναυτοπούλα του Αιγαίου (ή παραγγελία σου έτετέλεθη εύχαριστώ πολύ) Παναθηναϊκόν (κατηγγέλθη και από άλλους, έγραφα, δε τα δέοντα εις τό προηγούμενον, εάν δέν ειδοποιήθηκε διά της Αλληλογραφίας, σημαίνει ότι τα σταλεία διά της Σ. Σ. Σ. δέν έλθθησαν) Μαραμένο Λουλουδάκι (ας έλπισω λοιπόν και εγώ ότι κάτι θα γίνη... ό τόμος του 1902 με την «Βοροπούλαν» πωλείται

δρ. 7 άδτος και 10 χρυσοδεμένος) Άγγελον Λομ. (εις τουτο πραιοι τό ταχυδρομειόν της πόλεως σας, εκει να κάμης τα παρανόνα σου, και επιμόνω, έως να λειψη ή άταξία της διανομής.) Γέρον του Μωριά (γράφε μου κάπου-κάπου!) Φτερούγιμα Έλιπίδος (έχει καλώς) Αίγειον (σ εύχαριστώ δι' όσα γράφεις και χαίρω πολύ διά την άπόφασίν σου!) Γ. Πρ. (έλήφθησαν) Αντώνιον Γ. Καρ. (έγραφα εις τό προηγούμενον διά τούς γάκους, προς τό παρόν δέν κάμω συστάσις, διότι υπάρχουν πολλά που περιμένουν) Ανατέλλουσαν Σελήνην (σ εύχαριστώ θερμώς δι' όσα γράφεις, γράφε μου συχνά και μη σε μέλη άν δέν κατώρθωσες άκόμη να ξεσπαθώσης, όταν υπάρχη ό ζήλος, θα γίνη και αυτό!) Ποθητήν Κωνσταντινούπολιν (δεκατά!) Αγωνίαν Έθνομάρτυρος (έστεϊλα ό κ. Φαίδων σε αστάζεται) Φλογέραν του Βασιλήα (δλα έλήφθησαν και μην ανησυχής, χαίρω που σου άρέσει τόσο ή έφρετινή ύλη) Σουλφίδα (βραβεϊον έστεϊλα, περιμένο την φωτογραφίαν σου) Χαράν της Ελλάδος (εις πώς έτελεσις και ή Σαρακοστή, να τό Πάσχα έφθασε!) Δοξαομένο Αρκάδι (έστεϊλα) Σκληρήν Σκλαβίαν (δέν άρκεί να μη τό έξη άλλος, πρέπει να εις και κατάλληλον προς έγκρισιν) Έλληνικόν Έίρος (καλά έκαρτήσα σημείωσιν) Δαφροτήν Σταυροφόραν (έλαβα εύχαριστώ) Μητρικήν Στογγήν (έκαμες πολύ καλά ό έτιμώμεν νιχά) Κόννον Μυτιλήνης, Δόκτωρα Κόνκ, κτλ. κτλ.

Εις όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 16 Μαρτίου, θάπαντήσω εις τό προσχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεκατά: έξ Αθηνών και Πειραιώς μέχρι της 30 Μαρτίου, εν των Έπαρχιών μέχρι της 6 Απριλίου, εν του Έξωτερικού μέχρι της 25 Απριλίου.

163. Δεξίγριφος.

Εις γράμμα εν άκρωτήριον Έάν επισυνάψη, Εθδς άπλην έπιστολήν Και σύντομον θά γράψης.

Έστάλη υπό του Καυχήματος της Ηπειρου

164. Στοιχειόγριφος.

Ίμουν άρχαίος βασιλεύς, Μα έλασα εν στοιχείον, Κ' έγινα εθδς ό δύστηνος Κοινότατον άγγειον!

Έστάλη από τό Δάρνης Κλωνάρι

165. Δίνιγμα.

Ποιός άρχαίος καλλιτέχνης Χωρίς πόδια όταν μείνη, Και την δδξαν του θα γάση Κ' έρπον ζψον θέλει γίνη;

Έστάλη υπό Μιάς των Χαριτών

166. Ασής.

Νάντικατασταθούν οι άστερισκοί διά γραμμάτων ουτως ώστε ν' αναγινώσκται: καθέτως άρχαϊόν πλοϊόν, όριζοντίως όμηρικός βασιλεύς, διαγωνίως δε άρχαία βασιλόπαις και τραγική βασιλίσις.

Έστάλη υπό του Άρχαίου Σκαρτιάτου

167. Έπιγραφή.

Ν Ο Υ Ν Ε
Ι Χ
Ε Σ Ω
Χ Ν
Ε Τ Ν Α Π

Ζητείται ή άνάγνωσις της έπιγραφής ταύτης. Έστάλη υπό Γεωργίου Άν. Άστεριου

168. Αριθμητική διά λέξεων. Πίλις της Έλλάδ. — Αριθμητ. = Φθόγγος + Έπίρρημα — Κτητική άντωνυμία = Φωνήν + Μέρος άθους — Πρόθεσις = Άντωνυμία.

Άδραιομα υπολοιπων: Βασιλεύς Φθών.

Έστάλη από τό Γαλανό Μάταϊ

169. Διπλή Άκροστιχίς εξ αντιθέτων.

Νά εφρευθών τοιούτα αντίθετα των κατωτέρω λέξεων, ώστε τα μεν άρχικά των ναποτελούν άρχαϊαν θεάν, τα δε δευτέρα γραμμάτα έπίσης:

θνητός - ψυχρός - άγιος - ήτι - σοβαρός.

Έστάλη υπό του Έλευθέρου Έλληνος

170. Φωνηνητόγριφος μετ' Άκροστιχίδος.

Τή παρεμβολή ενός και του αυτού φωνήντος, διασδήποτε φράς επαναλαμβάνομένου, μεταξύ των κατωθεν συμφώνων, των όποιων ή σειρά εις έκαστον σωρόν δύναται νάλλαχθή, να σχηματισθούν πέντε λέξεις, τάχικα των όποιων ναποτελούν πόλιν της Έλλάδος: ρηβσχ - βελ - λης - ος - φος

Έστάλη υπό της Κάμεν

171. Μικτόν.

ω - ει - ααι - ααισι - οι - η
κμ - τς - χν - ρμ - π - θμ

Έστάλη υπό του Μάρκου Αδρηλίου

172. Γρίφος.

Άλλο Μ
Άλλο Θ Μ
Άλλο Θ Μ

Έστάλη υπό Βασιλικής Νταμντούμη

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματ. Ασκήσεων του φύλ ου 7.

54. Αριστοφάνης (Άρης, τό, φα, νι, ς.)

—55. Πούς-ούς.—56. Χίος-Χίος.—57. Το σίγμα.

58. Α Α Φ 59. Φ

Α Ι Θ Μ Υ Σ

Κ Τ Ι Λ Σ Ζ Ο Σ

Β Ο Ι Ρ Τ Ι Α Α Ν Ο Ι Σ Ι Σ

Τ Α Ν Ε Ρ Ρ Υ Σ Θ Ε Υ Σ

Ι Ι Ι

Σ Α Α 60—62. 1, Δέον

(ΝΩΕ Λέγεται.) 2,

Λαγός (δωσω ΓΑΛα.) 3, Γαλή, (μΗΑ

Γίνονται...)—63. Ένθημο τό ευεργούας.

(Η άνάγνωσις κατά στήλας, εκ των κάτω προς τα άνω.)—64. Κακού κόρακος κακόν

δών.—65. Μέλι (με ΜΕΛΕΙ...)—66. ΑΓΕ-

ΛΑΣ, ΘΑΛΕΙΑ, ΑΛΚΜΑΝ (ΑΘΑμας,

ΓΑΛΛΙΑ, ΈΑΚω, ΔΕΜονία, ΑΙΑΣ, ΣΑ-

Νός.)—67. Σίγα μη έχων τι σιγής κρείττον

ειπείν. (Σύ, γάμοι- έχοντ' εις τν κρι-τ' ον

υπ' ήν.)

ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Μ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεία Όμοιοίας,
δδδς Δώρου, 8Α
Ώραι επισκέψεων 10-12 και 3-5

Έξεδόθησαν
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ
ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗ
ΔΡΑΧ. ΔΥΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ι. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΝ, ΣΠΕΤΣΑΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Ύπουργείου της Παιδείας ως τό κατ'έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθεις παρασχόν εις την χόραν ήμων ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

Table with subscription information: ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ, ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1910, ΕΤΟΣ 32ον, ΑΡΙΘ. 17

Ο ΨΑΡΙΑΝΟΣ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

Ήτο άπόγευμα μιās των ώραιών, των σχεδόν έαρινών ήμερών του Φεβρουαρίου, ό ήλιος έλαμπεν εις τον άνθρον ούρανόν, και αι άκτινές του με τό γλυκύ τον θάλπος προσέψυον ως θωπέαι άνθρώπους και πράγματα.

Εις τό διαυγές φώς τα φύλλα των δένδρων, τα άνθη των πρασιών έλάμβανον ζωηρότερον χρώμα, και αυτά τα μάρμαρα του Ζαππειού έστιλέον λευκότερα, ό δε άνδριάς του Βαρβάκη ώρθώνετο μεγαλοκρεπέστερος, επάνω εις τό ύψηλόν του βάθρον, εν μέσω των νεαρών ζοινίκων και των άνθέων του μικρού κνγκλιωτού κηπαρίου του.

Περιπατηταί, άραίοι κατ' άρχάς, πυκνότεροι βαθμηδόν, έξηλθον να ήλιασθώσιν ως οικολχία μετά την βροχην άλλοι διηυθύνοντο προς την πλατείαν του Ζαππειού, άλλοι εις τούς διαδρέμους του άλσους και άλλοι εκάθηντο εις τα καθίσματα των πρασιών.

Πέντε εξ άνθρωποι, ξένοι προφανώς, ειχον σταθή πρό του άνδριάντος του Βαρβάκη και παρετήρουν αυτόν με την εκπληξιν άνθρώπων άφελών και μη έννοούντων. Εις εξ αυτών, γέρον νησιώτης, αιγαίοπελαγίτης ως έφαινετο εκ της πλατείας βράκας του και του μεγάλου κοκκίνου πρς τα όπισω λυγισμένου φεσιού του, ήρώτησεν ένα περιπατητήν, άνθρωπον καλώς ένδεδυμένον, όστις διήρχετο εκείνην την στιγμήν απ' εκει με τον υιόν του.

— Ποιός εινε τουτός ό μαρμαρένιος άνθρωπος που στεκεται αυτού δά ψηλά;

— Είνε ό Βαρβάκης, άπήντησε με εύγένειαν ό έρωτηθείς, όστις ήτο ό κύριος Άλφης.
— Και ποιός μαθές ειν' αυτός ό Βαρβάκης;
— Ένας καλός άνθρωπος που έζησεν άπάνω κάτω έδώ κ' εκάτω χρόνια

θηρικός και πονετικός, έκανε μεγάλες καλωσύνες στη ζωή του, αγάπησε πολύ την Πατρίδα μας κ' έδωκε πολλά χρήματα εις τό έθνος.
— Ό Θεός συχωρέσει την ψυχή του! ειπεν ό γέρον νησιώτης με θρησκευτικήν σοβαρότητα, κυτίζων τον άνδριάντα.

Ό κύριος Άλφης εξηκολούθησε τον περίπατόν του, άφου δε άπεμακρόνθη, ειπεν εις τον υιόν του:
— Σύ βέβαια Μιλτιάδη, θα γνωρίζης περισσότερα από τον γέροντα νησιώτην περί του Βαρβάκη.

— Έκαμε τό Βαρβάκειον! άνεφώνησε τό παιδίον.

— Άλλο τίποτε δέν ειξεύρεις;

— Όχι, άπεκρίθη τό παιδίον, δέν ειξεύρω.

— Παιδί μου, γνωρίζω κατον ιερών πόνων έχεις να γείνης μιαν ήμεραν αξιωματικς του ναυτικού και να ύπηρετήσης την Πατρίδα μας. Άν λοιπόν στύ έλεγαι ότι εν μέρει τουτο θα τό έφείλγαι και εις τουτον τον μαρμαρένιον άνθρωπον, όπως τόν

Φωτογραφία Ιακώβου Καφεζέση
«Ό άνδριάς του Βαρβάκη εις τό ύψηλόν του βάθρον...» (Σελ. 141, στ. α΄)

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων :— Εἰς τὴν Βιέννην, ὁ μικρὸς Βοηθὸς Τιάρκος εἰσῆλθεν ἐν θριάμβῳ μαζί με τὰ στρατεύματα τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχε προσφέρει σπουδαίαν ἐκδοτέλειαν, κατορθώσας νὰ φθάσῃ μία ἐπιστολή του εἰς γέρας τοῦ στρατάρχου πρίγκιπος Μυράι. Κατὰ τὴν παράλασιν, εἰς ἐν παράθυρον, ὁ Τιάρκος διακρίνει ἕξαφρα τὴν μικρὰν ἀδελφικὴν τοῦ φίλου Ζινέτταν, ἀπὸ τῆς ὁποίας τόσον καιρὸν ἦτο χωρισμένος. Θέλει νὰ τρέξῃ ἀμέσως πρὸς αὐτήν, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀφίρουν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰς τάξεις. Καὶ τὴν χάνει. Μόνον τὸ βράδυ κατορθώνει πάλιν νὰ εἴσῃ τὸ σπίτι, ὅπου τὴν εἶχεν ἰδῆ. Κτυπᾷ τὴν θύραν καὶ μία χονδρογυναίκα τοῦ ἀνοίγει.

— Τί θέλεις, παιδί μου; τὸν ἐρωτᾷ.

— Θέλω νὰ ἰδῶ τὴν ἀδελφὴ μου τὴ Ζινέττα, ποῦ μένει ἐδῶ.

Ἡ χονδρογυναίκα ἐφάνη ἀπορούσα πολὺ.

— Ζινέττα; ἐπανελάβε' δὲν ξέρω!

Ὁ Τιάρκος ἐπέμεινε παρακαλῶν:

— Μὰ μοῦ φαίνεται πῶς δὲν ὠνευρεύτηκα... Τὴν εἶδα καθὼς περνοῦσα τὸ πρῶν, ἐπὶ τὸ παράθυρο ποῦ εἶνε ἐδῶ ἐστὶ γωνία τῆς πλατείας... Ἐγνώρισα τὰ ξανθὰ μαλλιά της, ποῦ ἦταν δεμένα με μιά μαύρη κορδέλα. Φοροῦτε τὸ βελουδένιο ἐκεῖνο φουστάνι, τὸ μπλέ, ποῦ τῆς ἐχάρισε ἐστὶ γιορτῆ της ὁ ἀφέντης μας, ὁ βασιλεὺς Βοδόγ.

Ἡ Αὐστριακὴ ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν ἀρνητικῶς.

— Δὲν γνωρίζω, εἶπε, τὰ πρόσωπα ποῦ μοῦ λές.

Ἐκάμε νὰ ξανακλείσῃ τὴν θύραν, ἀλλ' ὁ μικρὸς ἐκράτησε τὸ θυρόφυλλον ἀπεγνωσμένως, μὴ γνωρίζων τί ἄλλο νὰ εἴπῃ, ἀλλὰ καὶ μὴ ἀποφασίζων νὰ φύγῃ ἀπὸ ἐκεῖ. Βλέπουσα τὴν περιλυπόν ὄψιν τοῦ μικροῦ, τὰ μάτια του ποῦ εἶχαν γεμίσει ἀπὸ δάκρυα, ἡ χονδρὴ γυναίκα ἐφάνη πρὸς στιγμὴν δισταζούσα· ἀλλ' ἔπειτα, ἀπερῶσα ἀποτόμως τὴν θύραν, ἐξήφανίσθη.

— Φαίνεται ὅτι θὰ ἔκαμα λάθος, ἐπιθύρουν ὁ μικρὸς βοηθός.

Καὶ ἀργά, με μεγάλην λύπην, ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν οἰκίαν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἀνωφελῶς εἶχε κοπιᾶσαι νὰ ἐπανεύρῃ, στραφεὶς ἐπανειλημμένως διὰ νὰ κτυπᾷ τὸ παράθυρον, τὸ ἀνθοστόλιστον παράθυρον ὅπου εἶχεν ἰδῆ ὡς ἐν ὄνειρῳ τὰ χρυσὰ μαλλιά καὶ τὰ γαλανὰ μάτια τῆς μικρᾶς τοῦ φίλης.

Ὅπισθ' ἀπὸ τὰ κλειστὰ γυαλιὰ

τοῦ παραθύρου ἐκείνου, ἕνα κοριτσάκι ἔκλαιεν· ἐπίσης ποῦ ἔβλεπε νὰ φύγῃ ὁ μικρὸς βοηθός: καὶ τὸ κοριτσάκι αὐτὸ ἦτο ἡ Ζινέττα.

Ἀπελπισία

Ἀφίσαμεν τὴν Ζινέτταν εἰς τὸ χωριὸν Τέμππαχ, εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ πεταλωτοῦ Σαμπῶ, ὅπου ὁ Βοδόγ τὴν εἶχε τοποθετήσῃ ὅταν παρητήθη ἀπὸ βασιλεὺς τῶν βοηθῶν διὰ νὰ γίνῃ ὁ ζητιάνος ὁ Μονομμάτης.

Αἱ πρῶται ἡμέραι τοῦ χωρισμοῦ ἐφάνησαν πολὺ μακρᾶι εἰς τὸ κοράσιον, ἀλλ' ἡ σύζυγος τοῦ πεταλωτοῦ ἦτο τόσο ἀγαθὴ γυναίκα, ὥστε ἀμέσως ἐνεπνεύσεν ἐμπιστοσύνην καὶ ἀγάπην εἰς

πατοῦσαν ὅλην τὴν ἡμέραν, διέσχίζαν ἀγνώστους χώρας, ἔζων ὡς νομάδες, ἐκοιμῶντο εἰς τοὺς ἀγρούς ὑπὸ τὰ ἄστρα. Ὅταν ὑπῆρχεν ἐργασία, ἐγκαθίδρουν τὸ σιδηροσκελετὸν παρὰ τὴν ρίζαν κανενὸς δένδρου, ἐκεῖ, εἰς τὸν ἐξοχικὸν δρόμον, καὶ ἡ Ζινέττα ἐκίνει τὸ φουσερόν, ἐνθ' ὁ πεταλωτὴς, γελαστός πάντοτε καὶ εὐθυμὸς, ἐκτυποῦσε μετὰ τὴν μεγάλην του σφύραν τὸν ἐρυθροπυρρὸν σίδηρον, ψάλλον ὠραία τραγούδια, τὰ ὅποια οἱ στρατιῶται ἐπανελάμβανον ἐν χορῶ.

Ὅτως ἡ Ζινέττα καὶ ἡ νέα της οἰκογένεια εἶχον φθάσῃ εἰς τὴν Βιέννην μαζί με τὰ στρατεύματα τοῦ Ναπολέοντος.

Ὁ πλανέτιος πεταλωτὴς εἶχε καταλύσῃ ἀναγκαστικῶς εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς αὐστριακοῦ σιδηροργοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ διήρχοντο τὰ γαλλικὰ στρατεύματα κατὰ τὴν θριαμβευτικὴν των εἰσόδον εἰς τὴν πόλιν.

Ἡ Ζινέττα καὶ ἡ κυρὰ-Σαμπῶ δὲν ἐννοοῦσαν νὰ χάσουν αὐτὸ τὸ θέαμα.

Ἡ Ζινέττα, ἀφοῦ ἐχειροκρότησε τὸν μέγαν κατακτητὴν μετὰ τὴν φαιὴν ρεδιγκόαν, ἠτοιμάζετο νὰποσυρβῆ ἀπὸ τὴν σκοπιάν της, ὅταν ἕξαφρα εἴλκυσε τὴν προσοχὴν της ἐνας ὠραῖος γαϊδαρέλος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρὸς μεγάλην τῆς ἐκπληξίν ἀνεγνώρισε τὸν μικρὸν τῆς φίλον Τιάρκον.

Ἀφῆκε κραυγὴν χαρᾶς καὶ ἔκαμε νεύματα πρὸς τὸν φίλόν της, διὰ νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν του.

— Τιάρκο! Τιάρκο! τῷ ἐφώναξε μετὰ ὅλην τὴν δύναμιν, διὰ νὰ κατανικήσῃ ἢ φωνὴ τῆς τὸν θόρυβον τοῦ πληθους. Τιάρκο! ἐγὼ εἶμαι! κῦτταξε λοιπὸν ἀπὸ δ'ῶ!

Ἄλλ' ἡ σύζυγος τοῦ πεταλωτοῦ, ἡ ὁποία παρευρίσκειτο εἰς αὐτὴν τὴν σκηνὴν, ἐπενέθη:

— Ζινέττα; τῆς εἶπε· δὲν θυμᾶσαι τί ὑπεσχέθης εἰς τὸν βασιλέα Βοδόγ;

— Τί; ἠρώτησεν ἡ μικρὰ, ἔξακολουθοῦσα νὰ κινῆ τὰ χέρια της ὡς τρελή.

— Τοῦ ὠρκίσθη, ἀπεκρίθη ἡ κυρὰ-Σαμπῶ, ὅτι ἂν ἔβλεπες ποτὲ τὸν μικρὸν σου φίλον, θάπεφουγες νὰ τὸν φωνάζῃς καὶ νὰ τοῦ δώσης γνωριμίαν.

Ἡ Ζινέττα ἐσταμάτησεν ἀποτόμως.

— Ἀλήθεια, εἶπε, τὸ εἶχα ξεχάσῃ.

— Δὲν ξεχνᾷ κανεὶς τὸν ὄρκον του, παιδί μου, ἐξηκολούθησεν ἡ σύζυγος τοῦ πεταλωτοῦ μετὰ αὐστηρότητα ἀσυνήθη δι' αὐτήν.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας, ἡ Ζινέττα ἀπεσύρθη ὀλωσδιόλου ἀπὸ τὸ παράθυρον, διὰ νὰ μὴ νικηθῆ ἀπὸ τὸν πειρα-

Ἀλήθεια, εἶπε, τὸ εἶχα ξεχάσῃ. (Σελ. 144, στ. γ')

τὴν Ζινέτταν. Ὅτως ἡ θετὴ κόρη τοῦ βασιλέως Βοδόγ, χωρὶς νὰ λημονήσῃ οὔτε τὸν γηρατὸν τῆς κύριον, οὔτε τὸν Τιάρκον, οὔτε τάγαπημένα της ζῶα, ἤρχισε νὰ συνειθίζῃ τὴν νέαν τῆς ζωὴν.

Ἄλλως τε ἡ ζωὴ αὐτὴ ὠμοιάζε πολὺ μ' ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἡ μικρὰ βοημὴ ἦτο συνειθισμένη νὰ διάγῃ. Εἰς τὸ Τέμππαχ ὀλίγον καιρὸν ἔμειναν. Ὁ Σαμπῶ, μαθὼν ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Ναπολέοντος εἶχον ἔλλειψιν ἀπὸ πεταλωτάς, ἐγκατέστησεν εἰς μίαν ἄμαξαν τὸ ἐργαστήριόν του, ἐπεβίβασθη καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς συζύγου καὶ τῆς μικρᾶς του προστατευομένης, καὶ ἀπῆλθον νὰ περιπλανηθοῦν ἀπὸ στρατοπέδου εἰς στρατόπεδον.

Ἡ Ζινέττα ἠμποροῦσε νὰ πιστεύῃ ὅτι εὐρίσκειτο ἀκόμη εἰς τὴν εὐτυχῆ ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν περιεπλανᾶτο μετὰ τοὺς βοηθούς.

Βεβαίως, τὸ κάρρον τοῦ πεταλωτοῦ ἦτο ὀλιγώτερον ἀνετον ἀπὸ τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο ἀμαξόσπιτον τοῦ βασιλέως Βοδόγ· ἀλλ' ὅπως τότε, καὶ τώρα ἐπερι-

μέν καὶ φωνάζῃ πάλιν τὸν φίλον της, ὁ ὁποῖος τὴν εἶχεν ἰδῆ ἐπιτέλους καὶ, τὴν στιγμὴν ἐκείνην, διὰ νὰ τὴν πλησιάσῃ, ἔκαμνε τοὺς ματαίους ἐκείνους ἀγῶνας ποῦ γνωρίζομεν.

Ἀφοῦ ἔκλεισε τὴν θύραν κατὰμουτρα τοῦ δυστυχοῦς Τιάρκου, ἡ κυρὰ-Σαμπ-

πὼ εὐρήκε τὴν Ζινέτταν πολὺ θυμωμένην. — Ἐκάματε ἄσχημα! ἔλεγε κτυπῶσα τὸ ποδαράκι της εἰς τὸ πάτωμα, ἐκάματε πολὺ ἄσχημα! Γιατὶ δὲ μάφισατε νὰ ἰδῶ τὸ φίλον μου, τὸν ἀδελφόν μου; Τὸ καυμένο τὸ παιδί! Φαίνεταν τόσο λυπημένο καθὼς ἐφευγε!..

Κ' ἐκεῖ, πίσω ἀπὸ τὸ παράθυρο, νὰ μὴ τοῦ φωνάζω!.. τί ἀνόητη!..

Ἡ σύζυγος τοῦ πεταλωτοῦ, ἡ ὁποία ἦτο ἡ ἀγαθότης αὐτόχρομα, ἐλυπεῖτο ἐπίσης καὶ αὐτὴ βλέπουσα τὴν λύπην τῆς μικρᾶς τῆς φίλης.

(Ἐπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

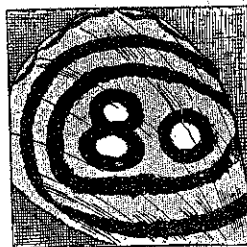
Ποδαράκι...

Ἐν ἀραπάκι πέντε ἐτῶν ἐφωτογραφήθη μέσα... εἰς τὸ πόδι: ἐνὸς ἐλέφαντος. Ὁ ἐλέφας οὗτος ἐφονεύθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ κ. Λόμπο εἰς

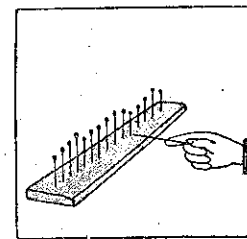
τὴν Οὐγάνδαν τῆς Ἀφρικῆς, τὸ δὲ πόδι του, βλέπετε, εἶνε ἀρκετὰ μέγαλον ὥστε νὰ εἰμπορῆ νὰ κρυφθῆ ἐντὸς αὐτοῦ τὸ ἀραπάκι ὀλόκληρον. Ἀπὸ τὸ μέγεθος του πόδες κρῖνει κανεὶς περὶ τῶν διαστάσεων τοῦ ἐλέφαντος. Ὅπωςδὴποτε ἡ φωτογραφία αὐτὴ εἶνε ἀπὸ τὰς περιεργότερας.

Πεταλοῦδες ἀριθμημένες.

Κάποιες πεταλοῦδες τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἔχουν εἰς τὰ πτερυγία των στίγματα, τὰ ὅποια σχηματίζουν ἀριθμούς. Ἄλλαι εἶνε σημασμέναι μετὰ τὸν ἀριθμὸν 80 καὶ ἄλλαι μετὰ τὸν ἀριθμὸν 88. Οἱ δὲ ἐντομολόγοι καὶ οἱ συλλογεῖς τὰς γνωρίζουν πλέον μετὰ τοὺς ἀριθμούς αὐτούς, τοὺς ὁποίους ἡ φύσις ἐπέθεσεν ὡς σφραγίδας ἐπὶ τῶν πτερυγίων των!

Τὸ ἀπλούστερον μουσικὸν ὄργανον

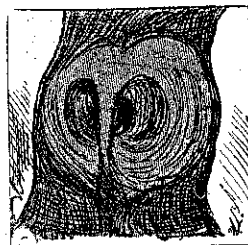

Τὸ ὄργανον αὐτὸ εἰμπορεῖτε νὰ τὸ κατασκευάσετε καὶ σεῖς. Ἀποτελεῖται ἀπὸ κοινῆς καρφίτσες, καρφωμένες εἰς μίαν μικρὰν σανίδα. Τὸ ξύλον πρέπει νὰ εἶνε πολὺ μαλακόν, ὥστε αἱ καρφίτσες νὰ καρφώνονται εὐκόλα καὶ νὰ βυθίζωνται ἕως ἐκεῖ ποῦ θέλετε. Ἄλλας θὰ τὰς

βυθίσετε περισσότερο καὶ ἄλλας ὀλιγώτερον, οὕτως ὥστε καθεμία νὰ διδῇ ἕχον διαφορετικὸν καὶ νὰ σχηματίζωνται αἱ κλίμακες τοῦ ὄργανου. Τὸ αὐτὸ θὰ σᾶς ὀδηγήσῃ διὰ νὰ τὸ χορδίσαι εἰς τὴν ἐντέλειαν, δηλαδὴ νὰ σχηματίσετε τὲς νότες ποῦ χρειάζονται, μετὰ τὸ μεγαλύτερον ἢ μικρότερον βύθισμα τῶν καρφίτσων. Τὸ παίζετε δὲ με μίαν καρφίτσαν γυναικείου καπέλου. Ὁ ἦχος του εἶνε ἀσθενὴς κάπως, ἀλλὰ γλυκύτατος.

Εἶνε κουκουβάγια;

Ὅχι. Εἶνε ἀπλούστατα ὁ κορυμὸς ἐνὸς δένδρου, τὸ ὁποῖον εὐρίσκειται πλησίον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Λάιτσερ εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἄλλα τὰ κουφώματα τοῦ φλοιοῦ ἔχουν τοιαύτην περιεργὴν διάταξιν, ὥστε κάμνουν τὸν κορυμὸν νὰ φαίνεται μακρόθεν ὡς γιγαντιαία κουκουβάγια.

Ἀριθμητικὸν Παίγνιον.

[Ἐστάλη ὑπὸ Ἰωάννου Ν. Δράκου.]

Εἰς ἕκαστον τῶν 16 τούτων τετραγωνιδίων νὰ τοποθετηθοῦν οἱ ἀριθμοὶ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 καὶ 16, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε καὶ ὀριζοντίως καὶ καθέτως καὶ διαγωνίως ἀθροίζομενοι, νὰ δίδουν παντοῦ ἀθροισμα 34.

Ἀλλοίως: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ σταλῇ τὴν λύσιν τοῦ Παίγνιου τούτου εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Ἐβρι-

πίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του με μίαν δεκάραν ἢ με ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὄνομα ἑλῶν τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθῶν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰποταλεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράφωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρον μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρῶτον κληρωθῶμενον δι' ἕν ἔτος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἕξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητὴς, ἡ συνδρομὴ του θὰ παραταθῇ.)

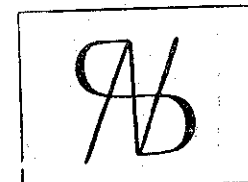
Ὁ Κοκὸς κρυώνει...

Ἡ πλέον ἀγαπημένη θέσις τοῦ παπαγάλου ποῦ βλέπετε, ἀνήκει εἰς τὴν κυρίαν Μπρεβὼνδ' Ἀπλελαί, εἶνε τὸ χερσὺλι τῆς

τσαγέρας! Μέσα εἰς τὴν ζέστην, μέσα εἰς τοὺς ἀτμούς, τὸ ριγελὸν πτηνὸν τῶν τροπικῶν αἰσθάνεται τὴν μεγαλητέραν ἡδονὴν καὶ νομίζει ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου ὁ καυστικὸς ἥλιος ἀφήνει αὐγὸν... Τὸ νόστιμον εἶνε, ὅτι ὁ παπαγάλος κάθεται συχνὰ εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ τσαγέρα εἶνε ψυχρά. Τότε βεβαίως θὰ ζεσταίνεται διὰ τῆς φαντασίας. Ὁ καίμενος ὁ Κοκὸς!..

Ὁραῖον μονόγραμμα.

Εἶνε ἡ ὑπογραφή ἐνὸς Ἀμερικανοῦ, γνωστοτάτου εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τοῦ κ. H. S. Davis.

Τὸ μονόγραμμα, ὡς βλέπετε, περιλαμβάνει ὀλόκληρον τὸ ὄνομα Davis, καθὼς καὶ τὰ δύο ἀρχικὰ H. S. ἀναγινώσκονται δὲ ἐπίσης καὶ ἀντεστραμμένον.

Λύσις τῆς Μαγικῆς Εἰκόνας τοῦ 15 φυλλαδίου.

Ἡ πίπα σχηματίζεται ἐπάνω εἰς τὸ μάγουλον τοῦ Παπποῦ, ἀρχίζουσα ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τῆς μύτης καὶ φθάνουσα ἕως ἐπάνω, εἰς τὰ φρύδια.

Οδρανίαν Μολύν, Ήχώ της Καρδιάς, Ποθητήν Κωνσταντινουπόλιν, Άπτερον Νίκη, Ελεύθερον Έλληνα, Έθνομάρτυρα — το Χιώτικο Αιγογάδι (0) με Μακεδονική Έλιδα.

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της: Σκότος (το σημερινόν φυλλάδιον σε πληροφορεί), Αεροναυτοπούλαν (διατί όχι και ο μικρός; και αυτόν να τον βάλης να μού γράψη ευχαριστώ πολύ: ευγε!) Φοσιανήν του Σαντεκλήρ (είνε και κάτι τέτοιον, αλλά σπάνιο σαν τις άσπρες μύγες... ή επιστολή σου ωραιότατη), Αιγροίτην Λεωνίδα (σ' ευχαριστώ που δεν με λημονείς ποτέ! αλλά να μη λημονής επίσης να σημειώνης και το ψευδώνυμόν σου) Μαύρα Μάτια (ως πρώτον, το ήνα πολύ ώραιον) Φίλεγγον Ήγειονίδα είδες βέβαια ότι το λάθος εδιορθώθη εις το προηγούμενον φύλλον) Ήλιοβασιλευμα (περισσότερας εξηγήσεις δεν ειμπορώ τα δώσω) ο διαγωνιζόμενος έχει την υποχρέωσιν να εννοήση μόνος του τας εικόνας και να τας συμπληρώη δια τας φαντασίας του) Κυμαίτιζουσαν Κωνσταντινήν (ο κ. Π. σου άπήνητησεν ιδιαιτέρως: ά! η καλλιτέρα «Στιχοουργική» είναι το αυτό και το αίσθημα με τους κανόνες δεν κάμνει κανείς μεγάλα πράγματα, το πολύ... μανθάνει τους κανόνες) Δουλοδιδι του Βράχου (ή επιστολή σου ωραιότατη ή περί ης ερωτάς είναι συνδρομητρια και έχει ψευδώνυμον: Έθνικήν Ψυχήν (στείλα) Σεμνόν Ιον (έλαβα κ' ευχαριστώ πολύ) ο σκοπός των νέων είναι ευγενής: ανθρώπινον θέλουσιν και αυτοί, άλλ' όπως την έννοούν καθέννας με την ιδέα του Άσπινη (χαίρω που έγινες καλά φίλησέ μου και τον μικρόν αδελφόν σου και πές του ότι τον περιμένω) Διλήν Ν. Μαρκουπούλου (ναι, βέβαια, σ' ήσο, αλλά κατά λάθος τυπογραφικόν έγινες Μαρινοπούλου) Ρήγαν Φεροαίον (ή Εύφημος Μυσία δεν λογαριάζεται) Πηγελοστην Σ. (έλαβα, ευχαριστώ) Έρημν του Πραξιτέλους (έληφθησαν, λογαριάζω να δημοσιεύσω φέτος άκόμη εν μυθιστόρημα, αλλά μικρότερον ή Κυριακή άνήκει εις τους μεγάλους Διαγωνισμούς) Θολάμβον της Ορθοδοξίας (θα είδες ότι έγινε λάθος) Χιώτικο Αιγογάδι (έλαβα, ευχαριστώ) Πεταχτήν Νεροραϊδούλαν (όχι, δεν έληφθησαν δια τας δημοσιευθείσας προτάσεις όφείλεις άκόμη λ. 10 διότι έστελες μόνον 15) Δόκτωρα Κόδικ (διότι μόνον όταν προκηρυχθή Διαγωνισμός προς σύνθεσιν Πνευματικῶν Άσκήσεων, ειμπορείς να στείλῃς τοιαύτας) Παλιόροισαν, Τιτάνα, κτλ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 23 Μαρτίου, θάπαντήσω εις το προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεκταί: έξ Αθηνῶν και Περιοικῶν μέχρι της 6 Απριλίου εν τῶν Έπαρχιῶν μέχρι της 13 Απριλίου εν τῶν Έξωτερικῶν μέχρι της 1 Μαΐου.

Ο χάρις των λύσεων, επί του οποίου δέον γράφωσι τας λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι πωλείται εν τῶ Γραφίῳ μας τίς φανήλους, εν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμῆται φρ. 1.]

173. Δεξιόγραφος. Αν θεάν τινα ένωσης Με μηχανήμα μικρόν, Πρωα θα φανερώσης Παρευθός εκ των γνωστών.

Έστάλη από του Πόνου το Χαμόγελο 174. Στοιχειόγραφος. Κάθε πράγμα εγὼ άγοράζω Όταν έχω κεφαλήν. Αν την χάσω, — με γνωρίζεις Από την Γραμματικὴν.

Έστάλη από του Ανακρόνοντος

175. Μεταγράμματισμός. Βάλε Έ αντί του Ω Και θα ιδής εις το λεπτό, Από μέρος της χειρός, Όνομα μιάς γυναίκος.

Έστάλη υπό του Ασημονημένου 176. Αίνιγμα. Αρχαίος βασιλόπαις Το άρσενικόν μου, Και πόλις της Έλλάδος Το ουδέτερόν μου.

Έστάλη υπό του Δουκῆ της Σκάτης 177. Δοτήρ.

Νάντικατασταθούσιν οι άστερισκοί δια γραμμάτων ούτως, ώστε να γινώσκασται: Καθέτως ώρα του έτους, όριζοντίως Αμαζών, διαγωνίως δέ ποιήτρια και αρχαίος Βασιλεύς.

Έστάλη υπό της Ιωάννας Δάσκ 178. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 = Ζῶον. 2 3 3 6 7 = Είδος χώματος. 3 6 5 6 7 7 6 7 = Είδος κυνός. 4 5 6 7 = Συδέει. 5 2 5 2 = Ζῶον. 6 5 1 2 7 = Είδος πλοίου. 7 1 3 6 7 = Νήσος.

Έστάλη υπό του Απόλλωνος 179. Απροσδόκητον.

Διατί δεν ειμπορεί κανείς να κυμνηθή άδίακόπως δύο ήμέρας; Έστάλη υπό Γεωργίου Στ. Λιβαδά 180. Μεσοστιχίς.

Τα μεσαία γράμματα πέντε νήσαν της Έλλάδος σχηματίζουν πτηνόν σαρκοθήρον. Έστάλη υπό Άντωνίου Γ. Καρυστινάκη 181. Διπλή Άκροστιχίς μετά Φωνηεντολίτων.

Τα μεν άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων αποτελούσιν φωνηεντολίπων γνωμικόν του τύπου: * * * * *

τά δε δεύτερα γράμματα έλλιποσύμφωνον του τύπου: * * * * *

των οποίων ζητείται ή λύσις. 1, Κράτος της Εύρώπης: 2, Χώρα της Αφρικής: 3, Φυτόν άρωματώδες: 4, Τραγικόν ποιητής: 5, Αρχαίος βασιλόπαις: 6, Προφήτης.

Έστάλη υπό Γ. Ν. Γεωργοπούλου 182. Γρίφος. Ω, ω, Ρώσοι, νήμα, θ' όντες, αβγάδες... Έστάλη υπό Ένδρ Σιμωναίου Τέλος του 118ου Διαγωνισμού. Από του προσεχούς άρχίζει δ νέος.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 1509 ΦΥΛΛΟΥ [Ίδε την λύσιν εις την σελίδα 145]

ΑΘΗΝΑΙ: Ίαν. Σ. Σαφάτης, Σπυρ. Γ. Μάλιος, Θεμ. Έλευθεριάδης, Γεωρ. Αμβέργη, Αβέ. Α. Κωνσταντινίδης, Καλλιόπη Κ. Παπαϊωάννου, Θεοδ. Αντωνιάδης, Αδ. Κ. Διαλησιμιάς, Δημ. Σ. Ανδρέου, Ιω. Η. Οικονομίδης, Ε. Γ. Χαράλαμπος, Ίσακ Σαφάτης, Ιω. Γε. Βοζάνης, Γεωρ. Μασιδόνης, Αντ. Γ. Καρυστινάκης, Δημ. Θ. Δημαράς, Λεων. Ζ. Μπίστης, Ί. Ν. Δεσφ. Φωφ. Πλασταρά, Κων. Γ. Μπίτιος, Αλε. Λαουτάρη, Εγγενία Σταματοπούλου, Άννα Γ. Θεολογίτου, Αδ. ΠΑΨάλης, Βύσσαντος Άετός.

ΠΕΙΡΑΙΑΙ: Παναγ. Ι. Παπαθανασόπουλος, Δ. Α. Νικολακόπουλος, Α. Τομπροπούλος, Φιφή Α. Μουσταίτη.

ΕΠΑΡΧΙΟΝ ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Δ. Γ. Ψαρρός, ΑΝΔΡΟΥ: Λεων. Μ. Λεωτούδης, ΑΡΓΟΥΣ: Νικ. Γ. Καρσάρας, ΒΟΛΟΥ: Κούλα Γάσκα, ΚΑΛΑΜΩΝ: Γ. Π. Μπακίδης, Έλένη Ι. Βογοπούλου, Αφροδέσσα Θάλασσα, ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Θεοδ. Θ. Κυριάκης, Σπυρ. Α. Βελιαντίτης, Διομήδης Α. Θεοτόκης, ΑΡΓΙΣΣΗΣ: Κωνσ. Ζαχ. Μητσάκης, ΛΕΥΚΑΔΟΣ: Χρ. Στ. Καλλιμάνης, ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Αλήη Ν. Μακροπούλου, ΠΑΤΡΩΝ: Δημ. Α. Πεοδίδης, Κων. Γ. Καρυωτάκης, ΠΥΡΓΟΥ: Έλένη Χ. Νικολετοπούλου, ΣΥΡΟΥ: Σπυρ. Θ. Ξανθοπούλος, Μιχ. Ι. Σπανδωνής, Σταύρος Αμοιραδάκης, Ιω. Α. Σκληράκης, ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Άριστότ. Παύλου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Χαράλ. Θεοδοσίου, Χρ. Γ. Παπάς, ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Άρετή Άρβαστά, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Ίωάν. Ναυπλιώτης, Έρμης του Πραξιτέλους, Ίωάν. Λιβαδάκης, Παντ. Α. Γαλιτσός, Χ. Διμανδοβάς, ΚΥΔΩΝΙΩΝ: Μαριάνθη Ε. Δημητριάδου, ΠΙΣΥΑΝΝΗΣ: Μαρία Α. Πρωτοπάστη, Δημ. Π. Νίκου, ΠΟΡΤΙ-ΣΑΪΤ: Γαλάτεια Παρασκευά, ΠΥΡΓΟΥ (Βουλγαρίας): Όλγα Κιτσιούνη, ΡΕΘΥΜΝΗΣ: Ν. Γ. Άθανασιάδης, ΣΙΔΙ ΓΑΒΕΡ: Σωμρ. Μιχαηλίδης, ΣΜΥΡΝΗΣ: Θεοδ. Σπ. Φόρος, Ξενία Δήμα, ΧΙΟΥ: Παναγ. Α. Μηταράκης, Λεων. Κ. Κιργακίτης, Ανδρέας Σαγιιάδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ Οι άνωτέρω λύται είναι 70. Έπομένως εισεπράχθησαν δε. 7, δια των οποίων ήμπορέσαμεν να δώσωμεν μίαν έξαμνηνον συνδρομήν και μίαν τιμηνον. Τα όνόματα όλων των Αυτών, όσοι ήσαν την όρθην λύσιν, ετέθησαν εις την Κληρωτίδα και εκληρωθήσαν δύο: ο εν Σόφω μαθητής της Έμπορηκής Σχολής ΜΙΧ. Ι. ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ, ο όποιος ενεγράφη συνδρομητής δια μίαν έξαμνηνάν, (έπί 1 Άπριλίου — 30 Σεπτεμβρίου) και ο εν Αθήναις (όδός Κλεομένης, 57) ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΗΣ, ο όποιος ενεγράφη δια μίαν τριμηνίαν, (1 Άπριλίου — 30 Ιουνίου).

Δια πρώτην φοράν είναι άριστόν. Έπιζήσωμεν ότι θα έχωμεν περισσότερους δολών λύτας και περισσότερας έπομένως έγγραφάς. Οι τυχόν καθυστερήσαντες θα προστεθούσιν εις τους Άύτας της επομένης εβδομάδος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Γλυκοχάραμα, ευχαριστώσ γνωστοποιώ ήμιν τὸ όνομά μου. — Ανδρέας Σαγιιάδης = Χ. Άκρ. (I, 64)

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ! Γεγομένον άρχαιρεσιῶν του ύπέρ της «Διαπλάσεως» Αθηναϊκού Συλλόγου «Ελλάς», εξέλεγσαν πρόεδρος και ταμίας Π. Γ. Γεροντίτης, αντιπρόεδρος Α. Καρυστινάκης, ύποπρόεδρος Α. Μπίστης, γραμματεὺς Σ. Σακελλαριδης, γενικός γραμματεὺς Α. Ίατροίδης. Αί λοιπαί θέσεις δημοσιευθήσονται την 17 Απριλίου, ως και οι αντιπρόσωποι, καταληφθήσονται δε υπό των μέχρι τότε μελών. Παρακαλοῦνται οι Αθηναίοι συνδρομηταί ως και πάντες οι άλλοι να γίνωσι μέλη. Υποσχόμεθα πάσι θέσεις. Συνδρομή μηνιαία 50 λεπτά. Διεύθυνσις: Π. Γ. Γεροντίτην, Σίνα 44, Αθήνας. (I, 65)

Τσακίτη — Γραμματέ, μέσ' στη Σμύρνη (δρυσες λητοσυμμοριάν; Δεν φοβάσαι την κρεμάλα; Ίλιχά Χανούμ, Λουκίης Λάρας. (I, 66)

Λαγωνικά Άνοιτοκάρδων, εις ένέργειαν! Ίλιχά Χανούμ, έλθούσα προς επίσκεψιν της Αύτης Μεγαλειότητος Βασιλίσσης Ίδαιμότητος, έλάπη από τα... ανάκτορα. Ζητήσατε, άνεφέρετε την κλαπέσιν. Συλλάβετε τον κλέπτην και άμειψθήσετε γενναίως. — Άνοιξιάντικο Χαμόγελο, Αρχηγός Δημοσίας άσφαλείας. (I, 67)

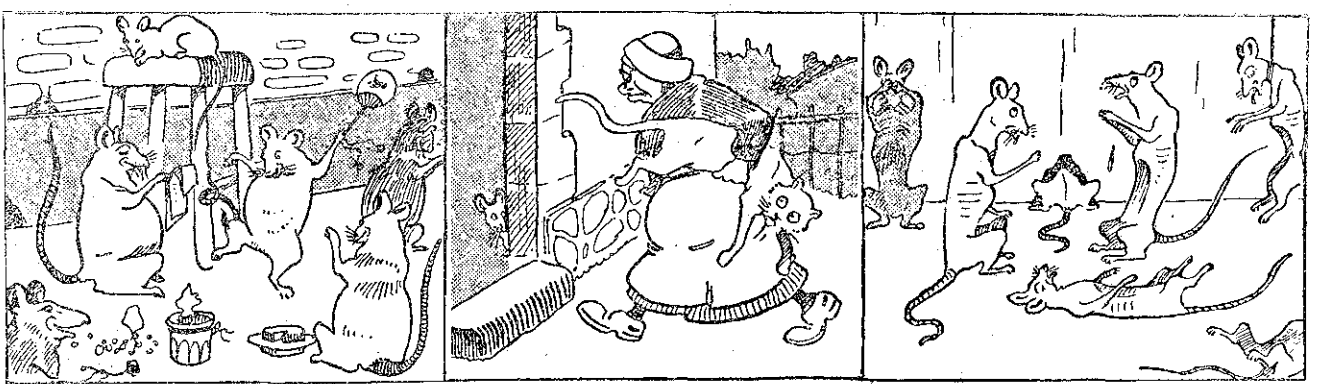
Τό Μέγα Κράτος Άνοιτοκάρδων δηλοῖ ότι, διαταγῆς ως τῆς Σουλτῆς Σουλτῆνας και Σουλτῆν Άδής, ρίπτει εις τον κάλαμον των άγρήτων. Έμπρός, έργα, όχι άπειλάς! — 25η Μαρτίου, Υπουργός των Έξωτερικῶν. (I, 68)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

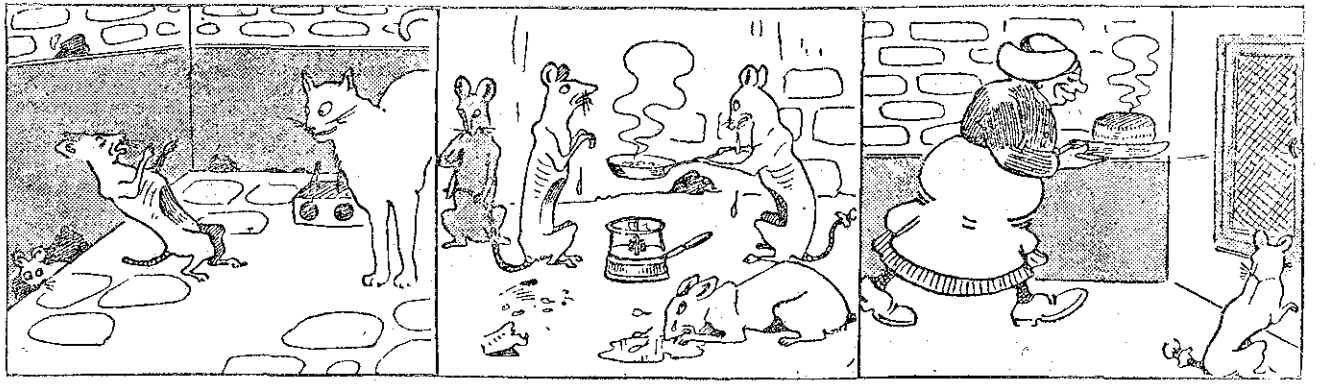
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χάραν ήμῶν ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

Περίοδος Β'. — Τόμος 17ος Έν Αθήναις, 3 Απριλίου 1910 Έτος 32ον. — Αριθ. 18

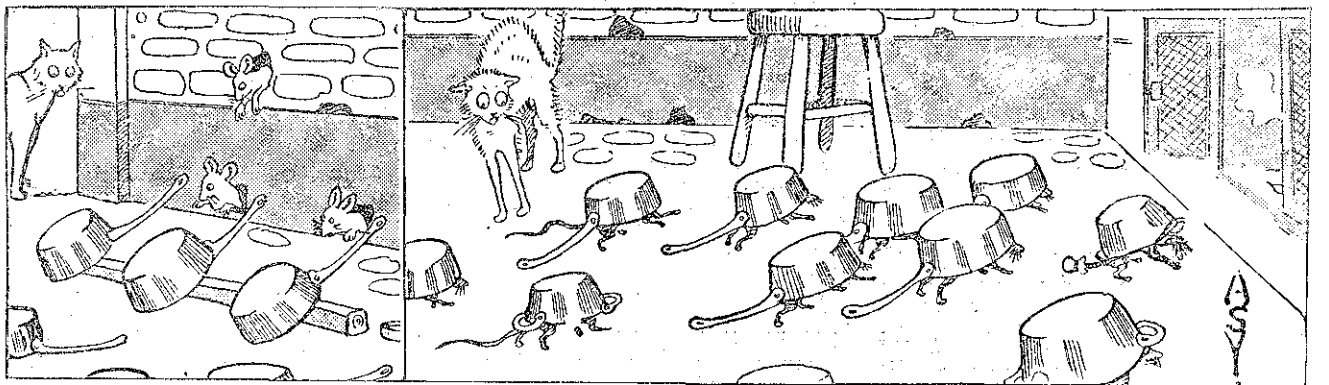
ΤΟ ΑΝΔΡΑΓΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΚΩΝ

Όλοκληρη φυλή ποντικών έξοδός πλουσιοπάροχα εις ένα μεγάλο έξοχικό σπίτι και έκαμνε θραδον από το πρωί ως το βράδυ, προς μεγάλην άπελπισίαν της μαγειρίσας

καί άρχισαν σέ λίγο να ύποφέρουν από φρικτήν πείναν. Έβαλαν τότε κλήρον δια να ίδουν ποιος θα έθυσιάζετο χάρην των άλλων και θα επήγαγε να φέρη λίγα άποφαγοδία από το ντουλάπι. Άλλά ο δυστυχής που ε-

κλήρωθη, μόλις έξετρέπωσε και είδς τα μότια του γάτου, έπρεσ λιποθύμως. — Τότε οι άλλοι ποντικοί αναγκάσθηκν να κόψουν και να μαγειρέψουν τις σούρες των. Μερικοί ήρωες προσέφεραν εις το Έθνος και ταυτιά των. Έν τῶ μεταξύ έτρελλαινοντο από την έδωδιαν: Η Μαργαρόνα εφύλαγεν εις το ντουλάπι το όρεκτικόν φαγητόν που έκαμε δια το βράδυ, και άράδιαζε χάμω τις κατσαρόλες της δια να τας καθαρίση. Τότε οι ποντικοί επήσαν μίαν άπόφασιν μεγάλην. Μόλις έφυγεν ή Μαργαρόνα, άφίνουσα φύλακα τον γάτον, όλοι οι ποντικοί έξόρμηξαν από τες τρύπες των, εφόρσαν καθένας από μιά κατσαρόλα, και έτοι θωρακισμένοι, έπρεσαν εις το ντουλάπι και έχόρταζαν με τα φαγά της Μαργαρόνας. Ό γάτος, κατατρομαγμένος, δεν έτόλμησε να κινηθή. Η φυλή έσώθη!